

си, и не приведатъ сасъ сеbe сиベンїаміна, тò баща имъ ще да слѣзи въ грóбатъ шкóрбенъ. Най послѣ Іѡсифъ не можилъ вѣче да сѧ воздержъ ами, като проводилъ сичкити дрѹги ванъ, сказалъ на своти си братъ, дѣто ти вѣха штанали по само при нѣго: „изъ самъ Іѡсифъ, братъ вашъ: живъ ли ешши отецъ мой; братята нѣгшви не можили да мѣ швѣщаатъ ии єдно слόво на това, зашо ги было многш страхъ като го глѣдали на прѣда си. Ала той имъ повелѣлъ да подойдатъ влізъ при нѣгш и ги оутѣшилъ, да сѧ ни гrijатъ, нити да скорбатъ заради това, дѣто сѧ продали брата си. Защо Божъ ма е проводилъ, рѣкалъ той, заради вашето спасенїе. Штанали ся ешши пѧть години гладни. И така вѣи трѣба да си йдити оу дома, и да додите пакъ скорш въ Египетъ вѣдинъ сасъ своятъ си баща. Постъ това заселѣти ся вѣи въ Гесемската страна, и изъ ѿ да вы приглѣдвамъ сасъ сако изобилїе. Като издѣмалъ това, фарайлъ на шіата на брата сиベンїаміна сасъ салзи, иベンїамінъ като го при-

гл.Л.Б.

т. А.

т. Г.

т. А.

т. Е.

т. 5.

т. б.

т. Г.

т. А.

т. А.

Гар-